

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

07. 03. 2022 - 13. 03. 2022

motto týdne:

„ Obrat' se k Bohu. “

PONDĚLÍ 07. 03. sv. Perpetuy a Felicity, mučednice

Mt 25,31-46; Žl 19,8.9.10.15 Komentář: **Lv 19,1-2.11-18**

Když mám někoho rád, podvědomě se jej snažím napodobovat. Snaha být alespoň trochu dobrý, jako Hospodin, se musí odrazit i ve vztahu k druhým.

ÚTERÝ 08. 03. sv. Jan z Boha, zakladatel řádu OH

Mt 6,7-15; Žl 34,4-5.6-7.16-17.18-19 Komentář: **Iz 55,10-11**

Kéž si tuto sílu Božího slova uvědomím vždy, když je při bohoslužbě zvěstováno. Pak moje odpověď na výzvu: „Slyšeli jsme...“ bude opravdovým díkem. A nevrátí se bez účinku!

STŘEDA 09. 03. sv. Dominika Savio

Lk 11,29-32; Žl 51,3-4.12-13.18-19 Komentář: **Jon 3,1-10**

Ninivští inspirovali svého krále. Kajícnost začala „jaksi odspodu“. Výzva pro mě: nebudu čekat, až co druzí, a srovnávat se s nimi, ale začnu u sebe.

ČTVRTEK 10. 03. sv. Jana Ogilvie, kněz, řeholníka misionáře a mučedníka

Mt 7,7-12; Žl 138,1-2a.2bc-3.7c-8 Komentář: **Est 4,17n.**

Ester, královna na perském dvoře, nezapomíná na předky a jediného Boha, který vysvobozuje věrné. Kéž je mi její modlitba vzorem ve dnech, kdy se zdá, že je Hospodin daleko.

PÁTEK 11. 03. blah. Jana de Fabriano Righi, kněze OFM

Mt 5,20-26; Žl 130,1-2.3-4ab.4c-6.7-8 Komentář: **Ez 18,21-28**

Obrácení není jen „odvrácením se“ od špatnosti, ale změnou vztahu k Bohu. On je ze své podstaty dobrý, není žádným „hlídačem“ – ale touží po mé lásce. Právě ta má být impulzem pro mé jednání.

SOBOTA 12. 03. blah. Angely Salawa

Mt 5,43-48; Žl 119,1-2.4-5.7-8 Komentář: **Dt 26,16-19**

Být „zvláštním“, vyvoleným lidem, znamená úzké přátelství. On si i mě vyvolil jako první. Tato skutečnost předznamenává můj vztah k Němu.

2. neděle postní - Cyklus C 13. 03. 2022

Postní doba je časem obrody naší víry. Evangelium nás dnes přivede k důležité události Ježíšova příběhu. Apoštolové poznávají Krista ještě jinak než dosud. Vše souvisí s tím, že Ježíš začal veřejně říkat, že bude trpět a zemře.

1. ČTENÍ

Ocitáme se v době praotců Izraele (kolem roku 1800 př. Kr.), Abrám odešel z Mezopotámie a žije jako host na území Palestiny, bez potomka – dědice.

Náš text popisuje rituál uzavření smlouvy mezi Bohem a Abrámem formou oběti. Bůh jako ohnivý sloup prochází mezi rozděleným obětním zvířetem. Později bude obnova této smlouvy důvodem změny jména Abráma na Abraháma (Gn 17).

Je zde věta, která je pro novozákonní teologii klíčová: víra vede ke spravedlnosti.

Gn 15,5-12.17-18

Bůh vyvedl Abráma ven a pravil: „Pohlédni na nebe a spočítej hvězdy, můžeš-li je spočítat!“ – a dodal: „Tak čtené bude tvé potomstvo!“ Abrám Hospodinu uvěřil, a ten ho za to uznal za spravedlivého. Znovu mu pravil: „Já jsem Hospodin, já jsem tě vyvedl z Uru Chaldejců, abych ti dal tuto zemi do vlastnictví.“ Abrám řekl: „Pane, Hospodine, podle čeho poznám, že ji dostanu do vlastnictví?“ Bůh mu řekl: „Vezmi pro mě jalovici, kozu, berana, všechny tříroční, pak ještě hrdličku a holoubě.“ Abrám mu přinesl všechna tato zvířata, rozpůlil je a položil jednu polovici proti druhé, ale ptáky nerozpůlil. Dravci se slétali na mrtvá těla, ale Abrám je odháněl. Slunce se sklánělo k západu, když Abrám upadl do hlubokého spánku; pojala ho hrůza a velká tíseň. Zatím slunce zapadlo, nastala tma, a hle – dýmající pec a ohnivá pochodeň přešly mezi oněmi rozpůlenými částmi. V ten den uzavřel Hospodin s Abrámem smlouvu a řekl: „Tvému potomstvu dávám tuto zemi od Egyptského potoka až k veliké řece, řece Eufratu!“

ŽALM 27

Žalm navazuje nejen na čtení, ale také předjímá scénu evangelia.

I my jsme pozváni spatřit „blaho od Hospodina“!

Odpověď: Hospodin je mé světlo a má spása.

Hospodin je mé světlo a má spása, – koho bych se bál? – Hospodin je záštita mého života, – před kým bych se třásl?

Slyš, Hospodine, můj hlas, jak volám, – smiluj se nade mnou, vyslyš mě!

– Mé srdce k tobě mluví, – má tvář tě hledá:

Hospodine, hledám tvou tvář. – Neskrývej svou tvář přede mnou,

– v hněvu neodmítej svého služebníka! – Tys má pomoc, nezavrhuj mě!

Věřím, že uvidím blaho od Hospodina – v zemi živých! – Důvěřuj

v Hospodina, buď silný, – ať se vzmuží tvé srdce, doufej v Hospodina!

2. ČTENÍ

Ve třetí kapitole se svatý Pavel brání proti podivným hlasatelům evangelia, kteří víru spojují s povinností obřízky. Pavel sám se toho všeho zřekl a považuje to za bezcenný brak pro evangelium, běží k cíli, kterým je Kristus.

Flp 3,17 – 4,1

Bratři, jednejte všichni tak, jak jednám já, a dívejte se na ty, kdo žijí podle mého příkladu. Často jsem vás na to upozorňoval, a teď to říkám se slzami v očích, že se jich mnoho chová jako nepřátelé Kristova kříže. Jejich konec je záhuba, jejich bůh je břicho a vychloubají se tím, zač by se měli stydět, mají zájem jenom o věci pozemské. My však máme svou vlast v nebi, odkud také s touhou očekáváme spasitele Pána Ježíše Krista. On přemění naše ubohé tělo, aby nabylo stejné podoby jako jeho tělo oslavené. Způsobí to jeho moc, kterou si může podřídít všecko. Proto, moji bratři milovaní a vytoužení, moje radosti a koruno, tak stůjte v Pánu pevně, milovaní!

EVANGELIUM

Evangelium klade jeden ze zlomů celého příběhu do okamžiku, kdy Ježíš začne mluvit o své smrti (Lk 9,22). Po první předpovědi smrti se odehrává náš text.

Je v něm mnoho symbolů: Ježíš jako druhý Mojžíš, Bůh se zjevuje v oblaku, jak to známe ze SZ, Mojžíš je reprezentant Zákona (Tóry), Eliáš největší z proroků... Doslova rozmlouvají o Ježíšově „exodu“ a jeho „naplnění“, tedy o smrti a vzkříšení! Otcův hlas opakuje vyvolení, které zaznělo při křtu.

Lk 9,28b-36

Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. A hle, rozmlouvali s ním dva muži – byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl podstoupit v Jeruzalémě. Petra a jeho druhy však přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: „Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi.“ Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když se octli v oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas:

„To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!“ Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli.

K ZAMYŠLENÍ

Vezměte mě s sebou,“ žadoní dítě a rodiče chvíli váhají. Ale nakonec odmítnou: „To není pro malé děti. Až budeš starší...“ Kolikrát jsme nějaké podobné situace zažili, ať jako děti, nebo jako rodiče. A pak přišel vzácný den, kdy se dítě smělo účastnit... Být s Kristem na hoře byla nejen výsada, ale okamžik určité zralosti. Teď už mohou učedníci vědět víc, nahlédnout do dějinného kontextu. Ježíš není jen moudrý kazatel, filozof... On koná mocné činy jménem svého nebeského Otce... A učedníci nyní zjišťují, že je někým, komu hlavní starozákonní osobnosti stojí po boku. Kdo je tedy ve skutečnosti tento Ježíš? O něj se bude třeba opřít i v okamžiku utrpení a smrti. Je naše víra připravena?